

1066.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 23 grudnia 1922 r.

o rozciągnięciu na przewozy kolejami wąskotorowymi zmian i uzupełnień taryfy ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o tymczasowym przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie pasażerów, bagażu i towarów oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. P. P. P. № 14, poz. 152) zarządza się w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu co następuje:

§ 1. Na przewozy kolejami wąskotorowymi, stosującymi taryfę ogólną na przewóz towarów, zwłok i zwierząt, wyszczególnionymi w rozporządzeniach Ministra Kolei Żelaznych z dnia 26 lipca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 60, poz. 545) i z dnia 18 września 1922 r. (Dz. U. R. P. № 82, poz. 736), rozciąga się rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 12 grudnia 1922 r. o zmianach i uzupełnieniach taryfy ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt (Dz. U. R. P. № 113, poz. 1028) z następującymi odstępstwami i wyjątkami:

A. W części I „Przepisy Przewozowe” (Taryfa ogólna na przewóz towarów, zwłok i zwierząt) (Dz. U. R. P. z 1921 r. № 65, poz. 414):

W art. 75, ust. 3 skreśla się Postanowienie Wykonawcze do punktu d).

B. W części II „Postanowienia taryfowe” (Dz. U. R. P. z 1922 r. № 48 poz. 428 i Dz. U. R. P. z 1922 r. № 60 poz. 545):

We „Wstępie” (Dz. U. R. P. № 60 poz. 545) w punkcie II „W obrębie Dyrekcji Kolejowej Radomskiej” w ust. A) skreśla się pozycję „4. Kamień Kaszyski-Grywiatki”.

Punkt 5 otrzymuje brzmienie następujące: „5. Za odległość przewozową kolei mniejszą niż 10 km. przewoźne oblicza się za 10 km. z wyjątkami wskazanymi w taryfie niniejszej”.

W p. 14 (Dz. U. R. P. № 92 poz. 859) skreśla się powołanie się na p. 80.

W p. 69 skreśla się w wierszu 2-im słowa: „t. j. o wadze mniejszej niż 3.000 kg.”

Rozdział XXV „Przewóz linjami kolejowymi, stosującymi warunki specjalne” (Dz. U. R. P. № 60, poz. 545) otrzymuje brzmienie następujące:

„94. Na niżej wymienionych liniach kolei wąskotorowych opłaty przewozowe, podane w części IV niniejszej taryfy pobiera się z podwyższeniem:

o 50%.

- I. W obrębie Dyrekcji Kolejowej Warszawskiej:
 Na linii Białskiej-Podlaskiej,
 „ „ Gostawickiej,
 „ „ Ostrołęckiej,
 „ „ Rogów-Rawa-Biała.

- II. W obrębie Dyrekcji Kolejowej Radomskiej:
 Na linii Miechów-Dziadoszyce,
 „ „ Wąwolnica-Opole-Rybaki.

- III. W obrębie Dyrekcji Kolejowej Wileńskiej:
 Na linii Liniewo-Prużany,
 „ „ Nowojelnia-Nowogródek-Lubcza.

o 100%.

- I. W obrębie Dyrekcji Kolejowej Warszawskiej:
 Na linii Sochaczew-Tułowice-Piaski”.

W „Wykazie opłat przewozowych”.

W punk. 7. „Opłaty za przetrzymanie wagonu i zajęcie torów” wysokość opłat zmienia się w sposób następujący:

w ust. I: za pierwszą dobę	3000 mk.
„ drugą „	4500 „
„ każdą następną dobę	6000 „
w ust. II: za pierwszą dobę	4500 „
„ drugą „	6000 „
„ każdą następną dobę	9000 „

C. W części IV. „Tablice opłat przewozowych” (Dz. U. R. P. z 1922 r. № 91, poz. 847):

Dział I. „Opłaty za przewóz towarów”, podany w p. C. rozporządzenia Ministra Kolei Żelaznych z dnia 23 października 1922 r. (Dz. U. R. P. № 92, poz. 859), podwyższa się o 100%.

D. Część V. „Taryfy wyjątkowe” (Dz. U. R. P. z 1922 r. № 97, poz. 894) nie ma zastosowania na kolejach wąskotorowych.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze zyskuje moc obowiązującą z dniem 1 stycznia 1923 roku.

Minister Kolei Żelaznych:

*Ludwik Zagórny-Marynowski*Minister Skarbu: *Jastrzębski*

Kierownik Ministerstwa Przemysłu i Handlu:

Henryk Strasburger

1067.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 23 grudnia 1922 r.

o podwyższeniu opłat przewozowych i postojowych na-budującej się linii Kutno—Strzałków.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o tymczasowym przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie pasażerów, bagażu i towarów oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. P. P. P. № 14 poz. 152) zarządza się w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu co następuje:

§ 1. Opłatę za przewóz wagonu ładownego lub próżnego na budującej się linii Kutno—Strzałków, ustanowioną w punkcie 5 par. 1 rozporządzenia Ministra Kolei Żelaznych z dnia 3 czerwca 1922 r. w sprawie taryfy na przewóz towarów w ruchu tym-

czasowym na budującej się linii Kutno — Strzałków (Dz. U. R. P. № 43 poz. 365), podwyższona rozporządzeniem z dnia 12 października 1922 r. (Dz. U. R. P. № 90 poz. 837), podwyższa się do wysokości 108.000 marek; opłatę zaś za przetrzymanie wagonu, ustanowioną w punkcie 8 par. 1 rozporządzenia z dnia 3 czerwca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 43 poz. 365), zmienioną rozporządzeniem z dnia 12 października 1922 r. (Dz. U. R. P. № 90 poz. 837), zastępuje się opłatą w wysokości 8.000 marek za każdą rozpoczętą dobę (24 godziny) po upływie terminu wolnego od postojowego i za jeden wagon.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze zyskuje moc obowiązującą z dniem 1 stycznia 1923 r. Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 12 października 1922 r. o podwyższeniu opłat przewozowych i postojowych na budującej się linii Kutno — Strzałków (Dz. U. R. P. № 90 poz. 837).

Minister Kolei Żelaznych: *Ludwik Zagórny-Marynowski*

Minister Skarbu: *Jastrzębski*

Kierownik Ministerstwa Przemysłu i Handlu:
Henryk Strasburger

1068.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 23 grudnia 1922 r.

o podwyższeniu opłat przewozowych i postojowych na budującej się linii Kutno—Płock.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o tymczasowym przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie pasażerów, bagażu i towarów oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. P. P. P. № 14 poz. 152) zarządza się w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu co następuje:

§ 1. Opłatę za przewóz wagonu ładownego lub próżnego na budującej się linii Kutno — Płock, ustanowioną w punkcie 5 § 1 rozporządzenia Ministra Kolei Żelaznych z dnia 15 grudnia 1921 r. w sprawie taryfy na przewóz towarów w ruchu tymczasowym na budującej się linii Kutno — Płock (Dz. U. R. P. № 108 poz. 791), podwyższoną rozporządzeniem z dnia 12 października 1922 r. (Dz. U. R. P. № 90 poz. 838), podwyższa się do wysokości 72.000 marek; opłatę zaś za przetrzymanie wagonu, ustanowioną w punkcie 8 § 1 rozporządzenia z dnia 15 grudnia 1921 r. (Dz. U. R. P. № 108 poz. 791), zmienioną rozporządzeniem z dnia 12 października

1922 r. (Dz. U. R. P. № 90 poz. 838) zastępuje się opłatą w wysokości 8.000 marek za każdą rozpoczętą dobę (24 godziny) po upływie terminu wolnego od postojowego i za jeden wagon.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze zyskuje moc obowiązującą z dniem 1 stycznia 1923 r. Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 12 października 1922 r. o podwyższeniu opłat przewozowych i postojowych na budującej się linii Kutno — Płock (Dz. U. R. P. № 90 poz. 838).

Minister Kolei Żelaznych: *Ludwik Zagórny-Marynowski*

Minister Skarbu: *Jastrzębski*

Kierownik Ministerstwa Przemysłu i Handlu:
Henryk Strasburger

1069.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 28 grudnia 1922 r.

w przedmiocie przedłużenia obowiązku służby czynnej w wojsku stałym szeregowym rocznika pob. 1900 w formacjach jazdy i artylerji konnej, dyslokujących na obszarach O. K. VI Lwów i O. K. X Przemysł.

Na podstawie art. 16 tymczasowej ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej z dn. 27 października 1918 r. (Dz. Praw Królestwa Polskiego № 13 poz. 28) zarządza się co następuje:

§ 1. Przedłuża się obowiązek służby czynnej w wojsku stałym szeregowym rocznika pob. 1900 (zasadniczy pobór) w formacjach jazdy i artylerji konnej, dyslokujących stale lub czasowo na obszarze O. K. VI Lwów i O. K. X Przemysł do dnia 31 stycznia 1923 r.

§ 2. Wykonanie powyższego rozporządzenia porucza się Ministrowi Spraw Wojskowych.

§ 3. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *W. Sikorski*

Minister Spraw Wojskowych: *Sosnkowski*